Opłacono gotówką.

Nr. 45. 1935.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** -- Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 319-91.

Katowice, sobota, dnia 9. listopada 1935 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 września 1935 r.

w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie instrukcyj do klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego.

Na podstawie art. 3 ust. (4) ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 203) zarządzam co następuje:

§ 1.

Wydaję załączone do niniejszego zarządzenia: instrukcję ogólną i instrukcje regionalne do klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego.

§ 2.

Instrukcję ogólną stosuje się na obszarze całego Państwa, instrukcje zaś regjonalne — na obszarze województw, dla których zostały wydane.

Instrukcje są uzupełnieniem przykładami Tabeli Klas Gruntów, stanowiącej załącznik do ustawy o klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego.

W instrukcjach regionalnych zostały oznaczone: kategorje gruntów — literami dużemi, klasy gruntów — cyframi rzymskiemi, rodzaje gleb — literami małemi.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) Wł. Zawadzki.

Załącznik Nr. 1 do zarządzenia Ministra Skarbu (poz. 289).

INSTRUKCJA OGÓLNA.

określająca warunki przyrodnicze i sposób w jaki one przy klasyfikowaniu poszczególnych gruntów ornych będą brane pod ocenę.

1) Przy klasyfikacji gruntów, poza warunkami przyrodniczemi, w których wytworzyły się poszczególne typy gleb i które uwzględnione zostały w Tabeli Klas Gruntów i szczegółowych intrukcjach regjonalnych, należy brać pod ocenę następujące czynniki przyrodnicze, obniżające klasyfikację gruntów ornych: spadki i wystawa gruntu, wzniesienie nad poziom morza i kamienistość. Nie bierze się natomiast pod ocenę położenia w pasie gradowym lub w terenie narażonym na zalew w czasie powodzi.

2) Obniżenie klasy na skutek wymienionych czynników przyrodniczych winno być stosowane tylko w wypadkach, gdy czynniki te nie były uwzględnione w Tabeli Klas Gruntów, względnie w szczegółowych instrukcjach regionalnych. Przykładowe wskazanie miejscowości nie wyklucza stosowania p. 4 niniejszej instrukcji.

3) Za najkorzystniejsze położenie gruntu, umożliwiające zaliczenie danego gruntu do najwyższej klasy, do jakiej dane grunty mogą należeć w myśl Tabeli Klas Gruntów, lub szczegółowych instrukcyj regjonalnych, należy uważać położenie płaskie bądź łagodny spadek, nieprzedstawiający żadnych trudności przy uprawie polowej.

Za spadki pochyłe uważa się takie, które utrudniają uprawę polową, umożliwiają jeszcze orkę i inne uprawy konne we wszystkich kierunkach, sprawiają trudności głównie przy zwózce z pola. Spadki takie pochyłe o wystawie południowo-wschodniej, południowej, południowo-zachodniej i zachodniej nie obniżają klasyfikacji gruntów, gdyż niekorzystne nachylenie zostaje zrównoważone korzystną wystawą w stosunku do słońca; natomiast spadki pochyłe o wystawie północno-zachodniej, północnej, północno-wschodniej i wschodniej obniżają klasyfikację gruntów o jedną klasę.

Za spadki strome uważa się takie, które utrudniają w znacznym stopniu uprawę konną i uniemożliwiają orkę we wszystkich kierunkach. Spadki takie w zależności od wystawy obniżają klasyfikację gruntów o jedną klasę przy wystawie południowo-wschodniej, południowej, południowo-zachodniej i zachodniej i o dwie klasy przy wystawie północno-zachodniej, północnej, północno-wschodniej i wschodniej.

4) Wzniesienie nad poziomem morza do 400, a w województwach nowogródzkiem, pomorskiem i wileńskiem do 250 m nie powoduje obniżenia klasyfikacji gruntów. Grunty wzniesione ponad 400 względnie 250 m nad poziomem morza zalicza się niżej o jedną klasę, wzniesione ponad 650 m o dwie klasy.

5) O ile na gruncie lub w gruncie występuje znaczna ilość kamieni, utrudniających uprawę mechaniczną lub stosowanie maszyn i narzędzi rolniczych — obniża się klasyfikację o jedną klasę.

Przepis powyższy nie dotyczy rędzin.

6) Każdy czynnik przyrodniczy działa niezależnie od innych, lecz nie można w żadnym wypadku obniżyć klasyfikacji niżej, niż do klasy VI.

Załącznik Nr. 9 do zarządzenia Ministra Skarbu (poz. 289).

INSTRUKCJA REGJONALNA DLA WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO.

Do A. II. a) należy zaliczyć:

Mady chude o ile nie są z materjału karpackiego lub z materjału karpackiego zmeljorowane, średnio-ciężkie, zamakające na krótki okres czasu podczas wylewów. Warstwa pyłowo-miałowa grubości przeszło 100 cm z bardzo małą domieszką drobnego piasku. Barwa gleby ciemno-szara. Struktura gleby gruzełkowata, a podglebia łuskowata. Rzeźba terenu — równina, przepuszczalność i przewiewność — dobra. Do uprawy łatwa. Wysokie plony wszystkich płodów rolnych. Występują np. w m. Ochaby — pow. Cieszyn i m. Czechowice pow. Bielsko.

(Ciąg dalszy nastąpi).

(Przedruk: z „Mon. Polsk.“ z dn. 22. X. 1935 r. Nr. 243).

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 28 września 1935 r.

o ustaleniu siedzib i właściwości terytorjalnej okręgowych urzędów górniczych.

Na podstawie art. 189 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. — Prawo Górnicze (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 654) zarządzam co następuje:

§ 1. Obwody wyższych urzędów górniczych, określone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 28 września 1935 roku o ustaleniu siedzib i właściwości terytorjalnej wyższych urzędów górniczych (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 459) dzieli się jak następuje:

a) obwód Wyższego Urzędu Górniczego w Katowicach — na cztery okręgi z siedzibami okręgowych urzędów górniczych w Chorzowie, Katowicach, Rybniku i Tarnowskich Górach;

b) obwód Wyższego Urzędu Górniczego w Krakowie — na dwa okręgi z siedzibami okręgowych urzędów górniczych w Dąbrowie Górniczej i Krakowie;

c) obwód Wyższego Urzędu Górniczego we Lwowie — na trzy okręgi z siedzibami okręgowych urzędów górniczych w Drohobyczu, Jaśle i Stanisławowie.

§ 2 Terytorjalny zakres działania okręgowych urzędów górniczych, wymienionych w § 1 obejmuje następujące obszary:

a) Okręgowy Urząd Górniczy w Chorzowie — obszar miasta Chorzowa oprócz obszaru dawniejszej gminy Maciejkowice i części obszaru dawniejszej gminy wiejskiej Chorzów, położonej na zachód od kolejki wąskotorowej Chorzów — Bytom; z powiatu katowickiego obszar gmin: Bykowina, Halemba, Kłodnica, Kochłowice, Nowa Wieś i część obszarów gmin: Bytków i Wełnowiec, położone na zachód od drogi gminnej, prowadzącej z Dębu do Bytkowa i na zachód od drogi polnej, prowadzącej z Bytkowa do punktu styku granic gmin: Bytków, Chorzów i Michałkowice; z powiatu świętochłowickiego obszar gmin: Chropaczów, Godula, Hajduki Wielkie, Lipiny, Nowy Bytom, Orzegów, Ruda, Świętochłowice oraz południowo-wschodnią część obszaru gminy Łagiewniki, odgraniczoną z zachodu szosą, prowadzącą z Piaśnik przez Łagiewniki do Bytomia, z północy starą linją kolejową Chorzów — kopalnia Hohenzollern — Bytom oraz szosą, łączącą szosy Piaśniki — Bytom i Chorzów — Bytom, przyczem obszary wszystkich wymienionych dróg i kolei wchodzą w zakres terytorjalny tegoż okręgu;

b) Okręgowy Urząd Górniczy w Katowicach — obszar miast Bielska i Katowic, powiatów: bielskiego, cieszyńskiego i pszczyńskiego oraz z powiatu katowickiego obszar miasta Mysłowic i gmin: Brzezinka, Brzęczkowice, Dąbrówka Mała, Janów i Roździeń — Szopienice;

c) Okręgowy Urząd Górniczy w Rybniku — obszar powiatu rybnickiego oraz z powiatu katowickiego gmin: Bielszowice, Kończyce, Makoszowy i Pawłów;

d) Okręgowy Urząd Górniczy w Tarnowskich Górach — obszar województw: pomorskiego, poznańskiego i łódzkiego; z województwa kieleckiego obszar powiatu częstochowskiego; z województwa śląskiego obszaru powiatów lublinieckiego i tarnogórskiego; z miasta Chorzowa obszar dawniejszej gminy Maciejkowice oraz część obszaru dawniejszej gminy wiejskiej Chorzów, położoną na zachód od kolejki wąskotorowej Chorzów — Bytom; z powiatu katowickiego obszar miasta Siemianowice Śląskie i gmin: Bańgów, Przełajka i Michałkowice oraz części obszarów gmin: Bytków i Wełnowiec, położone na wschód od drogi gminnej, prowadzącej z Dębu do Bytkowa i na wschód od drogi polnej, prowadzącej z Bytkowa do punktu styku granic gmin: Bytków, Chorzów i Michałkowice; z powiatu świętochłowickiego obszar gmin: Brzeziny, Brzozowice, Dąbrówka Wielka, Kamień, Piekary Śląskie i Łagiewniki oprócz południowo-wschodniej części obszaru, odgraniczonej z zachodu szosą, prowadzącą z Piaśnik przez Łagiewniki do Bytomia, a z północy starą linją kolejową Chorzów — kopalnia Hohenzollern — Bytom oraz szosą, łączącą szosy Piaśniki — Bytom i Chorzów — Bytom;

e) Okręgowy Urząd Górniczy w Dąbrowie Górniczej — obszar miasta stołecznego Warszawy i województw; białostockiego, lubelskiego, no-

wogródzkiego, warszawskiego, wileńskiego i obszar województwa kieleckiego oprócz: powiatu częstochowskiego, obszaru miasta Sosnowca i oprócz części powiatu będzińskiego obejmującej gminy: Niwka i Zagórze oraz części obszaru gminy olkusko-siewierskiej, położonej na południe od szosy, prowadzącej z Dąbrowy Górniczej na wschód przez Strzemieszyce do Sławkowa, przyczem obszar powyższej szosy wchodzi w zakres terytorjalny tegoż okręgu;

f) Okręgowy Urząd Górniczy w Krakowie — z województwa krakowskiego obszar miasta Krakowa i powiatów: bialskiego, bocheńskiego, brzeskiego, chrzanowskiego, krakowskiego, myślenickiego, nowotarskiego, wadowickiego i żywieckiego oraz z województwa kieleckiego obszar miasta Sosnowca i część powiatu będzińskiego, obejmującą gminy Niwka i Zagórze oraz część obszaru gminy olkusko-siewierskiej, położonej na południe od szosy, prowadzącej z Dąbrowy Górniczej na wschód przez Strzemieszyce do Sławkowa;

g) Okręgowy Urząd Górniczy w Drohobyczu — z województwa lwowskiego obszar miasta Lwowa i powiatów: bobreckiego, dobromilskiego, drohobyckiego, gródeckiego, jarosławskiego, jaworowskiego, lubaczewskiego, liskiego, lwowskiego, mościskiego, przemyskiego, rawskiego, rudeckiego, samborskiego, sokalskiego, turczańskiego i żółkiewskiego oraz z województwa stanisławowskiego obszar powiatów: stryjskiego i żydaczowskiego;

h) Okręgowy Urząd Górniczy w Jaśle — z województwa krakowskiego obszar miasta Krakowa i powiatów: dąbrowskiego, gorlickiego, jasielskiego, limanowskiego, mieleckiego, nowosądeckiego, ropczyckiego i tarnowskiego oraz z województwa lwowskiego obszar powiatów: brzozowskiego, kolbuszowskiego, krośnieńskiego, łańcuckiego, niżańskiego, przeworskiego, rzeszowskiego, sanockiego i tarnobrzeskiego;

i) Okręgowy Urząd Górniczy w Stanisławowie — obszar województw: poleskiego, tarnopolskiego i wołyńskiego oraz obszar województwa stanisławowskiego oprócz powiatów: stryjskiego i żydaczowskiego.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1936 roku.

Minister Przemysłu i Handlu:
H. Floyar-Rajchman

(Przedruk: z Dz. Ust. Rz. P. z dnia 5 X. 1935 r. Nr. 73).

Obwieszczenie.
Statut Gminy Wełnowiec
w przedmiocie poboru podatku od przyrostu wartości nieruchomości.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 14. kwietnia 1924 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17 poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23. marca 1933 r. (Dz. U. Śl. nr. 9 poz. 16), wprowadza się z mocy uchwały Rady gminnej z dnia dzisiejszego na rzecz Gminy Wełnowiec podatek od przyrostu wartości według następujących przepisów.

§ 1.

W razie przeniesienia własności na nieruchomościach oraz uprawnień, których dotyczą postanowienia prawa cywilnego odnoszące się do nieruchomości, pobierać się będzie podatek od przyrostu wartości nieruchomości na rzecz gminy Wełnowiec według postanowień niniejszego statutu.

§ 2.

Za przyrost wartości uważa się różnicę między ceną kupna a ceną sprzedaży.

W razie niemożności stwierdzenia ceny, wstępuje w jej miejsce pospolita wartość nieruchomości w czasie prawo-nabycia względnie prawo-zbycia.

§ 3.

Podatku nie pobiera się:

1) od kooperatyw i spółdzielni mieszkaniowych względnie budowlanych, oraz od nowych budowli, wznoszonych po dniu 1 stycznia 1924 r. przez prywatne osoby;

2) przy transakcjach, związanych z parcelacją obszarów, należących do wielkiej własności ziemskiej, o ile są przeprowadzone przez Urząd Ziemski lub przedsiębiorstwa osadnicze o charakterze użyteczności publicznej;

3) przy przeniesieniu własności wskutek czynności na wypadek śmierci, jak i umowy jednostronnie obowiązującej (nieodpłatnej), o ile nie przyszła do skutku celem obejścia powinności płacenia podatku;

4) przy sprzedaży nieruchomości celem rozdziału spadku między współdziedziców;

5) przy aktach prawnych, przedsiębranych celem utworzenia, zmiany, względnie zniesienia małżeńskiej wspólności majątkowej;

6) przy przeniesieniu własności nieruchomości na krewnych w linji prostej względnie zrównanej z nimi, o ile nie zachodzi podejrzenie obejścia obowiązku płacenia podatków (przy adopcji);

7) przy transakcjach, powziętych celem rozdziału wspólnej własności kilku osób na tej samej nieruchomości;

8) przy zmianach gruntu celem komasacji;

9) na podstawie decyzji Wojewody Śląskiego przy transakcjach zwolnionych przez Ministra Skarbu od państwowego podatku od przeniesienia własności w całości lub w części.

§ 4.

Podatek wynosi, o ile przeniesienie własności nastąpiło:

1) w ciągu 1 roku od nabycia 10%
2) „ 3 „ „ „ 9%
3) „ 6 „ „ „ 8%
4) „ 9 „ „ „ 6%
5) „ 12 „ „ „ 4%
6) „ 15 „ „ „ 3%
7) „ 18 „ „ „ 2%
8) „ 20 i ponad 20 lat od nabycia 1% przyrostu wartości obliczonego w złocie.

Ponad 20 lat może nastąpić uwolnienie od podatku, jeżeli przyrost wartości nie przekracza 50%. Obliczenie wartości w złocie następuje w sposób podany w § 11 rozporządzenia II. Wojewody Śląskiego z 7 czerwca 1924 r. (Dz. U. Śl. Nr. 14 poz.56 1924 r.

§ 5.

Do uiszczenia podatku zobowiązany jest prawo-zbywca i prawo-nabywca solidarnie.

Kilku współobowiązanych odpowiada za uiszczenie podatku solidarnie Przy kilkakrotnej sprzedaży bez przewłaszczenia odpowiada ostatni nabywca za podatek od przyrostu wartości w wysokości różnicy między ceną kupna zapisaną w księdze gruntowej a wartością z dnia nabycia przezeń.

§ 6.

Zobowiązani do płacenia podatku winni w przeciągu dwóch tygodni od czynności prawnej przedsięwziętej celem przeniesienia własności, a podlegającej podatkowi donieść o tejże Zarządowi gminnemu, a na żądanie tejże władzy złożyć oświadczenie co do dat ważnych dla wymiaru przy równoczesnem przedłożeniu odpowiednich dowodów.

§ 7

Podatek wymierza Zarząd gminny, który należność podatkową uwidacznia w nakazie płatniczym doręczonym obowiązanemu.

§ 8.

Podatek jest płatny w terminie dwóch tygodni od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego w Kasie gminnej

§ 9.

Osoby działające w wbrew postanowieniom niniejszego statutu ulegną karze do 350 złotych, o ile w myśl obowiązujących przepisów nie podpadną wyższemu wymiarowi kary.

§ 10.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Wełnowiec, dnia 12 czerwca 1935 r.

Zarząd Gminy

Naczelnik gminy

w z.

(—) Rzymełka (M. p.) (—) Ring
I. ławnik gminny ławnik gminny

„Statut gminy Wełnowiec w przedmiocie poboru opłat od przyrostu wartości nieruchomości, uchwalony przez Radę gminną w dniu 12. czerwca 1935 r. zatwierdza się na podstawie art. 1 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z 8. lipca 1926 r. — Dz. U. Śl. nr. 17, poz. 30 — oraz ustawy z 23. III. 1933 r. — Dz. U. Śl. nr. 9. poz. 16 — w sprawie zmiany niektórych postanowień ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych, jak również na podstawie uchwały Wydziału Powiatowego z dnia 4. października 1935 r."

Katowice, dnia 12. października 1935 r.

Wydział Powiatowy

Przewodniczący:

(—) Dr. Seidler

L. Sm. V.-7/44 (M. p.)

Ogłoszono:

Wełnowiec, dnia 18 października 1935 r.

Naczelnik gminy

B r o l l

Wydział Powiatowy
Katowice
L: O. X 3—1 /10/ 35

Obwieszczenie.

Kozłowskiemu Wiktorowi, oglądaczowi mięsa w Pawłowie przyznano za stwierdzenie włośni nagrodę w wysokości 30,00 zł

Katowice, dn. 29 października 1935 r.

Przewodniczący

(—) Dr. Seidler.

RUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 231-08